

сама по себе си. Напримѣръ, моята ржка може да се мърда, но то е по причинана това, че азъ се движи. Когато цѣлото прѣстане да се движи и да мисли, и всѣка отдѣлна часть прѣстава да се движи и да мисли. Слѣдователно, когато една точка се движи, това показва, че цѣлото се движи, цѣлото дѣйствува.

Нѣкой може да каже, че една точка или едно тѣло се движи въ пространството. Не, движението на всѣка точка въ пространството прѣдставлява движението на цѣлото въ себе си. Слѣдователно, ако известна мисль се явява въ васъ, въ дадения случай тази мисль е свързана съ редъ други мисли, и по тази точка, отъ линията АВ вие трѣбва да намѣрите връзката съ всички тия мисли и желаня. Запримѣръ, вие замисляте да направите нѣкому едно добро. Казвате: да занеса нѣкому единъ чуваль брашно, но отлагате да сторите това добро. Туй, което вие намисляте да направите, другъ го почувствува, а трети го извършва. Кой е направилъ доброто? — Този, който го изпършва. Той казва: азъ не само че помислихъ това нѣщо, не само че го почувствувахъ, но го извършихъ. Значи, едни отъ хората въ даления случай сж тия, които замислятъ доброто, но не го вършатъ. Вторитѣ сж отъ тия, които чувствуватъ доброто но не го вършатъ, а третитѣ сж отъ тия, които